

הבעיה העתיקה ביותר בעולם * הבעיה העתיקה ביותר בעולם

12, 13 איש בלילה אחד. הם שלמו חמש או שש לירות, וזה לוקח בדרך כלל חמש דקות. את הכסף שלמו לי.

האנשים הבאים לשם כולם גורמליים, הם לא מבקשים לעשות דברים לאנורמליים. אני מסכימה רק עם (אמצעי-מניעה), ואם הם לא מסכימים, הם ניגשים לבחורה אחרת. פעם, פעמיים בשבוע אני ניגשת לרומא. אף פעם לא נדבקתי במחלה.

יש במקובי הוא שש בחורות בערך. אנחנו עובדות בלי בדיקת כלל.

מה אני עושה עם הכסף? אני מבזבזת את הכל. גם אני וגם החב זה. אני לא חוסכת. למה שאחסוך?

עם זה היה לי חבר. אני לא אהבתי אותו, אבל הוא אמר שיהיה אותי אם לא אלך איתו. נתתי לו את הכסף.

המקצוע לא מוצא חן בעיני. פעם הלכתי למשקבית, באו החברות שלי ואמרו: "איך את עושה ספוגיה? בואי לעיבוד!" או עבדתי איתן.

אם אני לא רוצה להתחתן? אף אחד לא ירצה להתחתן איתי, אני כבר לא בתולה. עבדתי כזונה. אם אחיה כך כל ימי, מה יש? אין מה לעשות. לא יהיו לי משפחה וילדים. (סוף השתייה: משיכה בכתיפיים).

(מתוך שיחה עם הסוהרית, המכירות את תמימה היטב, נתברר לנו מה החורים בשיפורה. האמת היא שהיה לה בחור, רוקע'אונות, שלקח את מחצית רו"חיה. יש להניח שיש להחליף את החברות בשיפור בדמותו של חבר זה.

העוקץ המיוחד בשיפור הוא שאותו רוקע'אונות

ישב בבית'השוהר, באגף'הגברים השכן, מסת באותה שעה בה בילתה תמימה את ימיה באגף'הנשים ב- צורה זו נודע לתמימה שגם אסירה אחרת, היושבת בנקום, מאוהבת באותו בחור ועבדה למענו.

כשטייטה תמימה את תקופת'מאסרה הקודמת, חיכה לה אמה בשער, ואילו מעברו השני של הכביש חיכה רועה הזונות. במכונית. האם האומללה איימה שתזדקק את עצמה מתחת לגלגלי המכונית אם תסע הבוג עם חרועה. כשראה הרועה את מבטי הסוהרית, יתרו כביכול. הבת הלכה עם אמה.

אולם עוד לפני שהאם והבת הגיעו לרמלה, מרחק כסה מאות מטרים, הגיעה מכוניתו של הרועה, והוא חסך את הבת. האם נשארה לבדה באמצע הכביש.)

נספח מס' 4: סיפורה של מרגרית

גם את מרגרית פגשנו בכית-הסוהר נזוה-תרצה. היא אשה העושה רושם מ- כונג מכפי גידה האמיתי, אינה יפה כל עיקר. ניכרים בה סימנים של הזנחה.

מרגרית ושכבת רוקע'אונות פגשנו שידיו זונות. יש פעם אחת קודמת הי- תה עצורה, וגם אז רק עד המשפט.

אני הונגרית. באתי לארץ עם בעלי ושני ילדי לפני אר- בע שנים.

לפני שנתיים התגרשתי מבעלי. זה ענין פרטי לגמרי. אי- ני יכול. לפרע על זה.

ידידים נשאו במוסד. אני מטפלת בהם. בעלי אינו מטפל בהם כלל.

הפכתי זונה אחרי שהתגרשתי, כדי לפרנס את ילדי. אני משלמת עבורם 120 ל"ל לחודש.

קודם חיפשתי עבודה אחרת. אחרתי גימנסיה. אני אחות.

עבדתי במסבת. הרחתי 48 לירות לחודש. הלכתי למשטרה. שם הכירו את בעלי. אמרתי להם: סדרו לי עבודה, סדרו לי את הילדים. או הם אמרו לי: אותך לא נסדר בעבודה. איפה שתעבדי, שם תהיה מריצה. מאז אני יורדת ויורדת.

הילדים שלי בני 4 ו-6. הלכתי לרחוב בגלגל. אני בסוהה שבסוף הם לא ירשו לי. בקשתי את קצין'המבחן סיסור לי עבודה. בסוף גינדי לילדים שלי: האמא שלכם זונה. אז הם לא יסתכלו עלי ולא ידברו איתי.

בשלב מה יש בית'סוהר? שבראם יצא ממנו יותר טוב מאשר נכנס לתוכו. מה יוצאים יותר גרועים. באות בחורות מהשעה הגדול. השוטרות חושבות שזונה, המוכרת את גופה, גרועה יותר מאשר רוצחת. זה ככה. באות הגה זונות בעות 15 או 16, ויוצאות זונות יותר גרועות.

בשמונה החדשים האחרונים עבדתי בשביל מארוקאי אחד. הוא הבטיח להתחתן איתי. עכשיו עובדת איתו. עד אז עבדתי

(בריווח) תלמידי, אבל בשמונה החדשים האחרונים אני עובדת במסכת הגדול (של יסר). קודם הייתי בבארים, הכרתי במירי, שתייתי איתם והלכתי איתם לבתי'מלון. הרחתי 500 עד 700 לירות לחודש, לפעמים אלף לירות.

הייתי חוסכת כסף, אבל הבחור לקח את הכל.

אני הולכת כל שבוע לבדיקה (רפואית). עוד חסרה לי עגבתו

(בעזרת הסוהרית עלה בידינו לסתום את החורים בשיפורה.

מסתבר כי מרגרית היא בתה של פרוצה התיקה הפועלת אף היא בארץ. בעלה היה נגב, ובעון זה נשלח לבית'השוהר. נראה שזו הייתה גם הסיבה לגי- וישין. חברה'מנוקת כולם נגביים אלה רוצים עתה לחיזאה מחברת רועיה'הזונות. ילדה הראשון נולד לפני הנשואין.)

נספח מס' 5: סיפורה של רבקה

רבקה ישבה בכית-הסוהר נזוה-תרצה. פסק-הדין שלה היה לחצי שנה, בעון גני- בה. יודע'דבר ידעו שהיא פרוצה. אולם לא יודע'שום הוכחות נגדה בשטח זה.

רבקה היא צעירה בת שש-עשרה וחצי, שחורת-שיער, נערה פשוטה מאד וחמרת יופי. היא דיברה כרצון רב, שעה ארוכה.

בארי לפני שנתיים וחצי ממארוקו. אבי בקלן כקולנוק. יש לי עוד ארבעה אחים, אך אני הבת היחידה. המצב בבית היה תמיך טוב. אין לי שום טענות נגד הורי. אבא ואמא בסדר. למיתי עד גיל 12 בבית'ספר אליאנס. הייתה לי חברה סו- בה. יום אחד אמרה לי: "בואי, עלי לארץ, שם תהיי לך דירה לבד. לא תצטרכי לשמוע מה אומרים לך ההורים!" ברחתי מן הבית. ברוך השם לא היה חסר לי כלום.

אבי היה גותן לי כל שבוע חמש לירות. הסכתי את הכסף ונתתי למשפחה אחת. זו נתנה לי חתימה שאני הבת שלהם. קיבלתי מספורט. הלכתי עם זה לעלית הנוער, והם הביאו אותי לצרפת. הייתי אז בת שתיים-עשרה.

עלית הנוער התחזקה אותי שלוש שנים בצרפת. אחר כך הייתי במחנה באחוזק, ומשם עברתי לקיבוץ אטיקים. עבדתי ולמדתי. הייתי מבוססה מאד.

קיבוץ הכרתי בחורה, שבאה לבקר. היא הייתה שם שלר- שה, ארבעה ימים. היא פולגיה. התקשרתי אליה מאד. בילבכה לי את ראשי, שאהיה אתה בעיר. "תהיי אצל הורוה שלך, תתחזגי, למה לך להיות בקיבוץ?"

יפה, זו שם החברה שלי, השפיעה עלי. כתבתי פתקה למדי- ריך שבתי'הורתי בירושלים מתחתנת, ושאיני גוסעת אליה. היא נהן לי חופסה. לא חזרתי עוד.

נסענו לזרתי בירושלים. יפה התאהבה עם בכ'דוד שלי. אבל היא ברתה ממנו וסתבה גם אותי. הגענו לתל'אביב. ברנו אצל חברה שלה ברחוב הרצל. יום אחד אמרה לי: "בואי, נכני לרחובות, השתגענו להיות בתל'אביב?" אמרתי: "לר- חיבות אני לא נוסעת, יש שם יותר מדי פושעים!" בכל זאת שמעתי בקולה ונסענו.

ברחובות ברנו אצל אשה בת 18, שהייתה נשואה עם בחור אחי. היא אמרה לנו: "בואו, הישארו אצלי. נחפש לכן עבו- דה. יש לי כאן צריף להשכיר." ראיתי שהצריף מכוער. אבל היא אמוה: "אם לא תרצו, תגורו אצלי!" נכנסנו לגור אצל שוכנת בבית אמרתי ליפה: "בואי, נחזור לתל'אביב, שם אין מי שיצוק עלינו!" אבל יפה אמרה: "שבי כאן!" אהבתי אותה. גורא הסכמתי.

כיוון הראשון אכלנו אצלם. הוציאו בקבוק ערק. אמרתי: לא. אז החברה התחילו לשתות. אמרתי ליפה: "אל תשתי, זה לא טוב לבריאות!" יפה ענתה: "מה איכפת לך? החברה

מצאים חן בעיני!"

היו כל מיני חברים. אני אמרתי להם שאני לא יכולה לשתות, אף פעם לא שתיתי. יפה אמרה שתשמר עלי. אני אמרתי להיפך, שאני אשמור עליה. אבל אחרי כמה רגעים הסתובב לה הראש והיא יצאה עם בעלה של בעלת'הבית. בעלת הבית אמרה לי: לכו לישון עם החבר הזה. הם חשבו לסדר איתי, אבל לא הצליחו.

הבחור היה די טוב. הוא אמר לי: "החברה מתכים לך בפרסו. אל תכזבי לשם בשום אופן. אמילו אם יבוא שומר וידביק לך, אל תלכי!"

למחרת היום בא שומר ואמר ששברתי את התלונות. הוא צעק: "בואי למשטרה!" הוא היה רכוב על סוס. כשראה שזה לא הולך, אמר: "החברה שלך התעלפה בפרסו!" אמרתי לו: "שתבוא איתי!" או הוא קרא: "אני ארביץ לך כיוח!" אבל אני תפסתי טרמפ וברחתי לתל'אביב.

מכרתי פלאפל ברחוב הרצל. פתאום באה יפה. הייתה לה עין כחולה ושמלה ארוכה, ואורז על הפנים. שערותיה היו גזורות. לא הכרתי אותה. היא אמרה: "אני כבר לא בתולה. הייתי שיכורה והם אצו אותי בכוח. כבר עבדתי שבועיים כפרוצה ברחובות. עכשיו אני רוצה לעבוד בזה."

יפה רצתה שגם אני אהיה (פרוצה). אמרתי: "אני לא רוצה, יש לי דודה!" מה את מפתחת? ענתה לי. אבל אני יא עבדתי (כפרוצה).

עברתי במסעדה בתל'אביב. בכל יום הלכתי לקולנוע. יום אחי אמרה לי (יפה): "בואי, נסע ללוד?" נסענו. שם הכר- הו בחור בשם מוסה. אמרה לי: "תראי בחור יפה!" הוא רדף אחרנו ולקח אותי לבית הוריו. הוא היה בן 19. התארסתי איתו ועמדנו להתחתן.

לא ידעתי שמוסה רועה'זונות. ישבתי כל הזמן בכית הור- יי, זכלתי ושתיתי והתלבשתי על השכונם. בכל שבת יצאחי עם חבריו. הוא אמר לישה שהוא לא רוצה שהיא תלסקל אותי. הוא גם לקח אותי לדופא שיבדוק אם אני בתולה. הרופא נתן לו פתקה והוא הראה אותה להוריו.

אחרי שהתארסנו ראיתי שהוא לא בא הביתה. אמו אמרה לי שאני לו שילך לעבוד בטוריה. אז הוא נתן לי ששירת לחי וצעק: "מה זאת אומרת, שאת תגידי לי מה לעשות?" אכתי לו: "אם אתה מרביץ לי כשאנחנו רק מארסים, איזה מכות תרביץ לי אחרי שנחתנת?" רצייתי לצאת.

אחיותי התחילו לבכות. "הוא רק עצבני", אמרו. נשאיתי. פעם ראיתי את יפה הולכת עם אחיו. רקאתי לה ואמרתי שאני לא רוצה שרשהי בלוד. הראיתי לה את כערת'הארוסין שלי. או היא סיפרה לי את הכל: שהיא עובדת בשביל מר- כה (כפרוצה) שהוא מעביר אותה ככוח ומרביץ לה, ושהוא יכטיח להתחתן איתה.

או עבר לקחתי אותו ליפה. היא אמרה לו: "אתה קונה לה בגדים, ואני עובדת בשבילך?" אני רוצה שהיא תהיה מושעת כמיני י' מוסה אמר לה שאני בתולה. או הם עשו נשף. אני האמנתי למוסה. שתייתי. אחרי כמה רגעים נרדמתי. הרגשתי שתופסים אותי בכוח ואונסים אותי. יפה עזרה להם.

טראתי לה: "כך את עושה?" או היא אמרה: "בשטח, שאני אעבוד בשבילך?"

כיהים שמוסה אנס אותי, הוא היכה אותי מכות רצח בחד גזרה. זה נמשך שבוע ימים. ואז ברחתי לקחתי חציאת של אחית. ונעל'רביית חבר מהל'אביב לקח אותי על אופנוע.

הכתרתי במסרק שלו וסיפרתי לו את הכל. הוא הביא איתי לרחוב ויצל בתל'אביב. הלכתי לחבר של יפה בתל'אביב וסיפרתי גם לו. "אני אהרוב אותה!" הוא אמר.

באחר הימים תפס אותי מוסה ברחוב, אך אני ברחתי והלכתי ישר למשטרה. הוא אמר: נחתנת בתל'אביב. סיפר שמאו ברחתי אינו אוכל, שנהרס לגמרי בגללי. נכנסנו למונית לנסוע לקולנוע, אך בדרך הוא פתח לי את הפה ואמר לנהג שיסע ללוד. התגוששו באוטו. או נהג עצר, הוציא אקדח ואמר למוסה: "או שתעזוב אותה או שאידיה" סיפרתי לנהג הכל. אחרי זה הלכנו לקולנוע. מוסה התחיל לבקש. הוא שם לי ארבע לירות בחזיה מבלי שהרגשתי. סירבתי להתחתן איתו. או בחורים מהחברה שלי ובחורים מהחברה שלו התגוששו בשוק הכרמל.

לכשוף חזרה יפה לתל'אביב. היא הציעה שהיא תלך עם בחור ואני אגנוב את הכסף שלו. היא שכבה איתו ואני הוצאתי 160 לירות מכיסו. יפה לקחה את הכסף, אך הבחור תפס אותי. או באו בחורים והצילו אותי ממנו. נסעתי הביתה. יפה הייתה שם עם הכסף. לקחו אותי למספרה וגזרו את השערות שלי. עשו לי סלסול. לא הכירו אותי יותר. קנינו שתיים בגדים. אחרי כמה זמן גבה יפה בד אצל חייט. הוא תפס אותה.

הלכתי למשטרה או הם רצו לאסור גם אותי. אמרתי להם: "אני לא יודעת מכלום." כשגמרנו במשטרה, בא פתאום הוא שגנבתי ממנו את מאה הלירות. הוא הכיר אותי, ואז תפסו אותי. יפה הלשינה עלי. הוציאו אותי בערבות, יצוי עלי שאלך לקיבוץ לגבעתי'ברנה. לא הלכתי. כשלא הופעתי למשפט, נתנו לי חצי שנה.

רצייתי לחזור למארוקו. אני עוד כותבת כל הזמן מכתבים להורי. אבל עכשיו אני לא יכולה לחזור. אני כבר מקוללת. אף לי פנים לחזור להורים שלי. אני רוצה לעבוד בכית'חולים כאחות. נמאס לי להיות בקיבוץ. אני רוצה עוד.

(לדברי השוטרים, לקוי סיפור זה בחסר. מסתבר שרבקה חסכה לפרוצה, בהשפעת החבר שלה, עוד בלוד, ושהמשיכה לקסוק במקצוע זה גם בתל'אביב, לפני שנאסרה. אבל דבר זה לא הוכח.)

הבעיה העתיקה ביותר בעולם * הבעיה העתיקה ביותר בעולם